

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

דף שיח – מפה לאוזן

בסבב הפתיחה כל משתתף יציג את עצמו ויספר סיפורים משמעותיים על משפחתו שהוא מכיר. מי מספר את הסיפורים הללו, ומהם הנושאים המרכזיים שעולים בהם?

החיים בבאר שבע היו מאוד לא קלים בהתחלה. ההורים שלי עלו לארץ קצת לפנינו והתיישבו באופקים וכשהגענו לבאר שבע חשבנו שאם נצא לחצר של הבית ונצחק להם ישמעו אותנו עד לשם, כמה זה כבר רחוק? מאוד השתדלתי לשמור איתם על קשר טוב, תמיד הייתי ילדה קשובה וכיבדתי אותם מאוד, שמרתי איתם על קשר גם כשעברו לירושלים מאוחר יותר (הרבה מהילדים שלי, כפרה עליהם, עברו אחר כך לירושלים גם הם). כשהגענו לבאר שבע הייתי בהיריון עם הבן השני שלי. גרנו באותו בית שאני גרה בו היום, ליד מרכז אורן, שאז בכלל לא היה קיים. כדי להגיע לשוק או לקצב הייתי צריכה ללכת ברגל לעיר. לא היה כאן שום דבר, וגם אוטובוסים עוד לא היו. ההליכה בחום המדברי בדרך חזרה מן השוק, עם הסלים המלאים באוכל והבטן ההריונית, הייתה קשה וארוכה.

סיפורה של שרה טוטואן ילידת איראן, מתוך סיפורי שכונה תשע"ב – בינ"ה

שאלות לדיון:

- ❖ כשאתם קוראים את סיפורה של שרה, מהן התחושות שעולות מתוכו?
- ❖ מהם הנושאים החשובים לשרה בסיפור?
- ❖ האם הסיפור הזה הוא ייחודי, או שמא הוא סיפורם של עולים רבים?
- ❖ האם זה סיפור של קושי או סיפור של ניצחון?
- ❖ אילו סיפורים דומים יש במשפחות שלכם?
- ❖ מדוע חשוב לתעד סיפורים משפחתיים?

אני לא מכאן. ואין לי זכרונות. השמים כאן זרים לי, והרחובות, והשמות. וכמה מן הפנים מזכירים לי משהו, כמו הד רחוק, אבל הרב זרים. אולי בני יהיה מכאן, יהיו לו זכרונות. אני יושב כל לילה ושוכח את אבותי, יושב כל יום ונזכר בילדי. אם נולדתי לא הרחק מכאן זאת רק טעות של גאוגרפים. אם אמות כאן ויקימו לי קבר, סוף סוף יהיה לי בית משלי. לא אבקר איש, לא אבקש שייבקרו אותי. רק אשב ואתבונן במתרחקים, במתקרבים. עד שיהיו לי זכרונות, עד שאהיה מכאן, עד שיהיו השמים מכרים, והשבילים, והשמות על שאר האבנים.

אלמוג בהר

שאלות לדיון:

- ❖ אלמוג בהר נולד בנתניה. למה לדעתכם בוחר בהר לכתוב בשם דורות אחרים סיפור שהוא איננו שלו, שהרי הוא כן מכאן.
- ❖ האם גם אנחנו יכולים להזדהות בצורה כה חזקה עם סיפורם של דורות קודמים לנו במשפחה? מה נדרש עבור זה?

מדור חינוך – לאנשי חינוך והדרכה: <http://www.kkl.org.il/youth-and-education>

חלון ירוק – אתר קק"ל לצעירים: <http://www.greenwin.kkl.org.il>

© כל הזכויות שמורות לקרן קימת לישראל, החטיבה לחינוך ולקהילה

החטיבה לחינוך ולקהילה, המחלקה הפדגוגית

- ❖ מתי אתם מרגישים תחושת שייכות למקום מסוים ומתי תחושת זרות? האם תחושות אלו יכולות להשתנות אצלכם?

במשך הרבה שנים מקומות כמו ירוחם לא דאגו לתעד את ההיסטוריה המקומית שלהם ולעסוק בשאלות של זהות. הסיבות לכך היו מחסור בכוח אדם, אבל גם תחושה שאין מה להתגאות בעבר. היום קם דור חדש ביישובים שאומר שאם הצלחנו לעבור ממציאות של מעברות למציאות של הייטק, מפעל תרופות וחינוך איכותי, סימן שעשינו משהו ויש לנו במה להתגאות. סיפורה של ירוחם הוא סיפור המורכב מכאב ומקושי, אבל גם מהרבה יופי והתגברות. רוב תושבי הנגב הם תושבי עיירות הפיתוח. אנחנו מהווים את הסיפור של החברה הישראלית המגוונת. שילוב של עולים מרומניה, מרוקו, הודו, רוסיה, אנשי הציונות הדתית וחילונים. הגיוון האנושי הוא עבורנו מקור של עוצמה.

מיכאל ביטון – ראש מועצת ירוחם (בתוך מעריב און ליין: מהמעברות להייטק, ד"ר רויטל עמירן)

שאלות לדיון:

- ❖ מהן החוזקות של חברה אשר מכירה ומוקירה את ההיסטוריה שלה, את הקשיים שאיתם התמודדה?
- ❖ האם ביישוב שלכם מרגישים גאווה מקומית? האם אתם גאים להיות תושבי היישוב?
- ❖ מהן החוזקות של היישוב שלכם? עד כמה הוא קשוב להיסטוריה שלו? האם חשוב שנכיר את ההיסטוריה כפרטים?
- ❖ איזה חותם אתם הייתם רוצים להשאיר על היישוב שלכם? לאן הוא צריך לשאוף בעיניכם?
- ❖ ציירו ציר זמן ועליו שלוש נקודות: הקמת היישוב, ההווה והעתיד – בעוד עשרים שנה. כתבו בכל נקודה שלושה מאפיינים המתארים את החיים ביישוב בעיניכם בכל נקודת זמן.